

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

X. (XXVI.) ÉVFOLYAM, 2. SZÁM 2015. JANUÁR 10.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

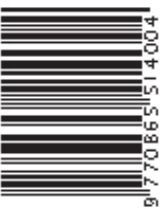
www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

DIKTÁLNI JÖN

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

**MERKELRE VÁRVA, AVAGY
LEVÉL A NÉMET KANCELLÁR
ASSZONYNAK**

Tisztelt Kancellár Asszony!

Magyarország Önre vár. Az Orbán-kormány igazolást remél az EU előtt, hogy ők sem rosszabbak a román, a cseh vagy a lengyel kormányánál, amelyek éppen úgy üzletelnek Kínával és Oroszországgal, mint ők, csak legfeljebb nem gyártanak belőle elméletet. A miniszterelnök támogatást is vár Öntől az Egyesült Államokkal szemben, végül is Önök szegről-végről sorstársak. Önt lehallgatják az amerikaiak, Orbánt pedig leginkább kihallgatni szeretnék valamelyik CIA-börtönben.

A liberális ellenzék is várja Önt, reménykedik, hogy Ön veri be az utolsó szeget az Orbán-kormány politikai koporsójába, ami után a magyar parlamenti választást megnyerni már gyerekjáték lesz. Legalábbis így hiszik.

Ne gondolja, hogy mi, munkáspártiak nem várjuk Önt! Várjuk. Jó lenne, ha elmagyarázná a magyar politikai elitnek, nemcsak a miniszterelnöknek, de az ellenzéknek is, miként tud Ön tisztának maradni, amikor a pénz Önöknél is pénz, miként tud Ön a liberálisokkal vagy a szociáldemokratákkal kormányozni: tudja, egy ilyen kiegyezésnek mi, a dolgozó emberek is örülnénk, mert könnyebb konszolidált demokratikus viszonyok között harcolni jogainkért, mint zilált állapotokban, netán diktatúrában.

Orbán miniszterelnök meghívta Önt, mert a magyar tőkésosztály nem nélkülözheti a német tőkét. Önök adják az összes itteni külföldi beruházás

egyharmadát. Az Önök autógyárai nélkül nem sok exportunk lenne, mivel a magyar termelés már a múlté. De ezt Ön is tudja, hiszen kivették részüket a szocialista Magyarország gazdaságának lebontásában. Ön többször elmondta a miniszterelnöknek, hogy a német vállalatok 300 ezer magyarnak adnak munkát, amiért nem adónöveléssel, hanem hálával kellene fizetnünk.

Álljunk csak meg itt egy pillanatra! Ez a 300 ezer magyar dolgozó olyan extraprofitot termel az Önök cégeinek, amiről odahaza csak álmodnának. Nálunk a nettó átlagbér 196 ezer forint, Önöknél meg durván 460 ezer. Önöknél, Frankfurtban láttam egy falon: azért vagyunk szegények, mert ők gazdagok. Nos, mi is írhattuk volna.

Meg aztán hová tennék a német cégek a pénzüket? Ha bankba tennék, jó, ha 1 százalék kamatot kapnának. Odahaza német cégek örülnek a 4-5 százalékos haszonkulcsnak. A külföldi német beruházások minden befektetett 100 euróra 7-10 euró hasznot hoznak. Hát nem megéri?

Ön tavaly megígérte Orbán miniszterelnöknek, hogy Magyarország nem fog rosszul járni az EU-pénzek elosztásánál. Nyilván nem csak hálából tette azért, hogy annak idején a magyarok engedték ki a kelet-német turistákat. Ön pontosan tudja, hogy e pénzek egy része visszamegy az EU-cégekhez. Az Orbán-kormány a GDP 20 százalékára emeli a beruházások arányát, úgyhogy lesz fizetőképese kereslet a német információs- és kommunikációs beruházásokra. Mert hát nemcsak Paksból és a Belgrád-Budapest vasútból áll a világ.

Ön pontosan tudja, hogy az Orbán-kormány nem holmi külföldi-ellenességből

vetette ki a szektorális adókat a német nagyvállalatokra, hanem azért, mert a kormánynak pénz kell. A politikai stabilitásnak, aminek Önök is haszonélvezői, ugyanis ára van. A kérdés, hogy honnan lesz pénz. Vagy Önök fizetnek több adót, vagy mi, magyarok. Tudja, nálunk a milliárdosokat nem merik bántani, úgyhogy a végén mi, a dolgozók fizetünk meg mindent. Ön persze, lehet, hogy kompromisszumot ajánl Orbánnak. Mondjuk, a németek még egy ideig eltúrik a szektorális adókat, a magyar kormány pedig megígéri, hogy a szükséges pénzt úgy teremti elő, hogy tovább csökkenti az egészségügyi, oktatási és szociális beruházásokat.

Kancellár asszony! Úgy tudjuk, hogy Ön elmegy a magyar zsidóság központjába, a Mazsihiszbe is. Ez nyilván gesztus a németországi 100 ezer zsidó polgárnak, és a magyarországi zsidóságnak is. Hogy ők mennyien vannak, nem tudjuk, mert nálunk tilos ilyen statisztikát csinálni. Önöknél szabad, nálunk nem szabad.

Kérem, jöjjön el hozzánk is, a Munkáspárthoz! Bizonyára egyetért azzal, hogy a magyar társadalom egy picinykét több mint a kormány és a Mazsihisz. Meg aztán Ön tartozik nekünk. Végül is mi, a dolgozó emberek vesszük meg az Önök termékeit, mi dolgozunk az Önök gyárainban Magyarországon és Németországban.

Mi, magyar dolgozó emberek tiszteljük Németországot, a német kultúrát. A német Goethe és Heine nyelve, s persze németül írt Thomas Mann és német Günter Grass is. Nekem mindig Marx marad a legnagyobb német, és német volt Karl Liebknecht és Ernst Thälmann is. És senkit se zavarjon az, hogy Hitler is németül beszélt. Előfordul ilyesmi más népeknél is.

Amikor először jártam Önöknél, a Brandenburgi kapun a német mellett még a vörös zászló is lobogott. Megkérdeztem egy német határőrt, vajon ez lenne a szovjet zóna határa? Nem, volt a válasz, ez a szocializmus határa! Tudja, álomban gyakran látom ezt a vörös zászlót a Brandenburgi kapun is, a Kossuth téren is.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Az MSZP európai diplomáciai offenzívát kezd jövőre annak érdekében, hogy Magyarországot visszavegye az európai demokratikus értékekhez – jelentette be Ujhelyi István, a szocialisták EP-képviselője és alelnöke. Az MSZP a helyes irány megtalálása érdekében több vezető európai politikusot hív Magyarországra ezért.

Munkáspárt: Az MSZP abszolúte rosszul ítéli meg a helyzetet. Nem az a baj Magyarországon, hogy kevés nyugati politikus jön ide. A baj a szegénység, a munkanélküliség, a félelem, a kilátástalanság. Az MSZP nem érti Magyarország gondjait, és nem tudja a megoldást sem. De honnan is tudnák? A jóllakott ember nem érti, miért is panaszkodik az éhes.

2. Fialat családoknak szóló bérlakás-építési program elindítását javasolja a Jobbik – közölte Z. Kárpát Dániel, a párt frakcióvezető-helyettese.

Munkáspárt: Mi 25 éve követeljük, hogy bérlakásokat kell építeni. A Munkáspárt programja még átfogóbb, mint amit a Jobbik javasol. Építsünk fel évi 10 ezer új bérlakást! Öt év alatt valósítsuk meg 100 ezer panellakás rekonstrukcióját! Ezzel teremtünk 60-80 ezer munkahelyet! Mindenki számára alanyi jogon biztosítani a lakhatás lehetőségét! Azonnal kilakoltatási moratóriumot bevezetni, mindaddig, amíg e problémára nem születik átfogó megoldás! Állampolgárbarát társasházi törvényt! Még van egy lényeges különbség. A Munkáspárt javaslata: a szupergazdagokat kell megadóztatni, onnan elvenni a pénzt, és abból építeni bérlakásokat. „Valamiért” ez egyik parlamenti pártnak, így a Jobbiknak sem tetszik.

3. Több mint 340 ezer lakossági bankszámla tünt el azóta, hogy két évvel ezelőtt bevezették a tranzakciós illetéket – írta a Világgazdaság. A Magyar Nemzeti Bank adatait ismertetve a gazdasági napilap azt írta, a természetes személyek bankszámláinak száma szeptember végén már alig haladta meg a 9,4 milliót, ami csaknem négyéves mélypontnak felel meg.

Munkáspárt: Miért lennének meglepődve? Az emberek a kevés kis pénzüket szívesebben tartották bankban, mint a párna alatt, pusztán biztonsági okokból. Ráadásul kötelezték is őket, hogy a fizetésüket bankszámlára utaltassák. Ehhez képest most már abban a pillanatban, ha a saját pénzét valaki használni akarja, máris fizethet. Teljesen részletkérdés, hogy ez a banknak vagy az államnak megy, igazságtalan, rabló tendencia. Persze, hogy aki teheti, elkerüli mindkettőt. Adózunk már annyit, hogy elég kellene legyen. S ha nem elég? Tessék végre azokat megkérdezni, akiknek valóban lenne miből és miért fizetniük!

4. Két és félmilliárd áfát csalt el az a bünszervezet, amelyet december elején buktattak le a NAV dél-dunántúli pénzügyi nyomozói. A játékos kedvű adócsalók – a karácsony előtti keresletet is kihasználva játékkonzolok- és szoftverek fiktív számlázásával tettek szert tetemes haszonra. A nyomozók a hamis számlákat elszámoló cégek könyvelőinél is házkutatást tartottak.

Munkáspárt: Fenti hírünk fényében még kicsiny hazánkban sem kell sokáig keresgélni azokat a „hiányzó forintokat”. Ha hozzájuk tesszük még az off shore cégeket és a szupergazdagokat, tulajdonképpen költségvetésünk még a fölösleges stadionokat is elbírná. Nem a mi rovásunkra.

5. Az elmúlt nyolc évben majdnem 80 ezer forinttal csökkent az éves nettó jövedelem értéke Magyarországon, derül ki a Központi Statisztikai Hivatal adataiból. Az anyagi bizonytalanságra utal az is, hogy a háztartások többsége nem tud megtakarítani. Egy váratlan nagyobb kiadás a családok többségének nagyon komoly gondot okoz. Krémer Balázs szociológus szerint a legtöbb magyarnak annyi megtakarítása sincsen, hogy egy hónapot átvészseljen, ha elveszti az állását.

Munkáspárt: Kíváncsiak lennénk, hogy a „Magyarország jobban teljesít” szlogent szövegezők kitették-e a lábukat az utcára az elmúlt 25 évben. Már akkor, ha magukban nem úgy folytatták a szöveget, hogy „Etiópiához képest”. Persze ekkora cinizmust nem is feltételeztünk... Viszont így felmerül a kérdés: mire gondoltak? Az elvesztett rokkantnyugdíjakra, az éhező gyerekekre, a nyomorgó családokra, a fagyoskodó idősekre, esetleg a hajléktalan szerencsétlenekre? Ideje lenne minden politikusunkat kikergetni a meleg irodából, a puha bársonyszékből a hideg magyar valóságba: egyáltalán nem élünk jobban! Nem megoldás a közmunkának álcázott rabszolgatartás, a látszatra ingyenes egészségügy, az egyértelműen drága oktatás. Valós munkahelyeket, konkrét lakhatást, mindenkit védő szociális hálót kell létrehozni! A rongyozó intézkedésektől senki nem fog jóllakni.

6. Az EY (korábbi teljes nevén Ernst and Young) kedden a Die Welt című német lapban ismertetett jelentése alapján 2007 – a válság előtti utolsó év – és 2014 között összesen 3,8 millió munkahelyet számoltak fel az euróövezet tagállamaiban, és a 18 ország közül 16-ban növekedett a munkanélküliség.

Munkáspárt: Ezeket a híreket persze nem olvassák be a Híradóban. Pedig jó lenne. Mert ennek tükrében kell értékelnünk mindenféle tagságunkat, s ebbe tartozik a NATO, az EU, s innen láthatjuk: nem csodaszor az euró.

7. Zhang Kunsheng többé nem külügyminiszter-helyettes a kínai külügyminisztériumban, mivel korrupció vádjával leváltották és vizsgálatot indítottak ellene. A korrupció elleni küzdelem Hszi Csin-ping kínai elnök politikájának egyik meghatározó prioritása.

Munkáspárt: Zhang Kunsheng 57 éves, jogász végzettségű kínai diplomata. A washingtoni kínai nagykövetségen volt első titkár, tanácsos, majd a kínai KÜM protokollfőnöke. 2011-től miniszterhelyettes. A Kínai Kommunista Párt vezetése komolyan veszi a korrupció elleni harcot. A korrupciót az állam rákbetegségének tartják. Pontosan értik, hogy a korrupció elleni harcot nem a múlt ellen kell folytatni, hanem a jelen felelőseit kell leleplezni és felelősségre vonni.

MIT ÜZENNEK A MAGYARORSZÁGI TÜNTETÉSEK NEKÜNK?

2014. októbere óta számos tüntetésre került sor Magyarországon. A híradások elég ellentmondásosak, minden médium a saját szájze és érdeke alapján tálalja az eseményeket. De vajon mit üzennek ezek a tüntetések nekünk, a Munkáspártnak?

VÁLSÁGBAN AZ ORSZÁG

A tüntetések társadalmi hátterét a magyar társadalomban meglévő problémák jelentik. A társadalom jelentős része szegény, és nem érzékeli az életkörülmények javulását. Az emberek úgy érzik, hogy túlságosan gyors politikai változások mennek végbe, és túl erős az állam beavatkozása az emberek mindennapi életébe. A magyar társadalomban számos olyan kérdés van, amelyek évtizedek óta megoldatlanok. Ilyen a szegénység, a cigánykérdés, hogy csak néhányat említsünk. A tüntetések zavart okoztak a magyar társadalomban, de nem öltöttek átfogó társadalmi jelleget, és nem rázták meg a magyar társadalmat.

MINDENKI LE AKAR HÚZNI EGY BŐRT

A tüntetések fő szervezői és mozgatórugói a liberális politikai körök. A liberális erők elveszítették a 2010-es és a 2014-es parlamenti és önkormányzati választásokat. A hatalom visszaszerzésére hagyományos eszközökkel nincs módjuk. A tüntetések egy része mögött kimutathatóan a Magyar Szocialista Párt, a Demokratikus Koalíció, a Lehet Más a Politika áll. E tüntetések szervezői olyan személyek, akik az elmúlt évek liberális értelmiségi mozgalmában már játszottak valamilyen szerepet.

Az első nagy rendezvény, az október 23-i tüntetés főszereplői például Várady Zsolt, az iwiw közösségi portál alapítója, Ferge Zsuzsa szociológus, Kapronczay Stefánia, a Társaság a Szabadságjogokért társelnöke, Udvarhelyi Éva Tessza kulturális antropológus voltak.

Az október 26-i nagy budapesti megmozdulást Várady mellett Gulyás Mihály Balázs szervezte, aki szociológus, közgazdaságtan-hallgató. Anyja, Gurmai Zita, az MSZP elnökségének tagja. A tüntetések visszatérő figurája, „A mi országunk! A mi pénzünk!” címmel szervezett demonstráció szervezője Vágó Gábor, volt LMP-s képviselő. Folytassuk?

A tüntetésekről a Jobbik is le akar húzni egy bőrt. Elmondható, hogy a Jobbik egy nagy tüntetést szervezett, de eddig nem kapcsolódott bele széleskörűen a tüntetési mozgalomba. Ennek oka az, hogy a Jobbik igyekszik olyan nyugodt parlamenti erő szerepét játszani, amely a Fidesz esetleges bukása esetén a Fidesz helyére léphet.

Volt kormánypárti szakszervezeti tüntetés is, persze, kormányellenes jelszavakkal. A Liga Szakszervezetek, élén Gaskó István elnökkel közismerten támogatja a Fidesz-kormányt az alapvető kérdésekben. A Liga által meghirdetett forgalomlassító sztrájk döntően nem a kormány ellen irányult, hanem a dolgozó tömegekben meglévő feszültség levezetését szolgálta.

FONTOS A ZÁSZLÓ SZÍNE, DE HITELES GONDOLKODÁS NÉLKÜL MIT SEM ÉR

2015. január 2-án a MostMi aktivistái úgy gondolták, uccu neki, csináljunk egy kormányellenes tüntetést. Az, hogy az Operánál valóságban hányan voltak ezen a demonstráción, majdnem mindegy. A lényeg nem a résztvevők száma, hanem a gondolatok tartalma. Vannak, akik fanyalognak, míg mások melle dagad a boldogságtól. A Munkáspárt egyik közelítéssel sem tud egyetérteni.

Nem tudunk egyetérteni, mert egy osztályharcos párt csak a konkrét tényekből indulhat ki. Nem szabad, hogy megtévesszen bennünket a „kopott” piros színű Közmunkás Szakszervezet lobogó zászlaja, mint ahogy az MSZP sála sem. Az, hogy a pártokat továbbra is távol tartják, az, hogy deklarálják, nincs itt az ideje a párttá szerveződésnek, nem több, mint üres maszlag.

A mi osztályharcunk osztályhoz és vörös zászlóhoz kötődik. Ha szólunk, akkor a valóságot, a harc valós tartalmát kell artikulálni, esetleges jelenléttel „demonstrálni”. A Munkáspárt viszonya a tüntetéshez abból merít, hogy mi a rendezők célja. Ha azt mondjuk, hogy a látottak igazolják a célt, ott a helyünk. Ha a civiliségre hivatkozó demonstráció lényegét tekintve nem tudja saját kereteit túllépni, jeleznünk kell: ez kevés, ez megtévészítő is lehet, ez akár opportunizmust is eredményezhet.

Nem az a gondunk, hogy a civilek – akik döntő többsége naná, hogy értelmiségi - sajátos módon előzni szeretnének. No de a civilek vajon melyik oldalon is előznek? Szidják az elmúlt 25 évet, de a rendszerváltást ezzel a mondattal már üdvözik is. Vitatják az Alaptörvényt, de az 1989-es polgári társadalom alakulásának utat engedő alkotmánymódosítást éltetik. Bírálják a mai keresztény kurzusú közoktatást, de szót se ejtenek a szocialisták által kifacsart közoktatásról. Gondjuk van az egészségügygel, szociális juttatással, de a korábban indult kórházbezárás gondolata meg se említődik. Alapvetően nincs másról szól, mint hogy a keresztény-konzervatívok és a szocialisták csatája folytatódik. Úgy tűnik, mindez új módon civil köntösbe burkolódzva.

A rendezvényen volt egy új színfolt. Csízi Zsolt valamikori Diósgyőri Gépgyári melós kimondta, hogy a 25 év gondja a kapitalizmus létéből ered. Ezt se a színpadon lévő, se a jelenlévő tömeg „nem vette le”. A kapitalizmus bírálata úgy ment el a fejük felett, mint a nyári zápor. Pedig a demonstráció egyetlen újszerűsége ez a mondat volt. A magukat civilnek nevezők őszi-téli demonstrációján először hangzott el, a kapitalizmus a társadalmunk fő problémája. Ez már számunkra is üzenet. Erre érdemes figyelni. De csak erre, mert a kavalkádban ez még gyenge hang volt. De volt egy hang!

Megmozdultak a pedagógusok is, ha nem is túl erősen. Kormányellenes jelszavakkal ment az utcára a pedagógusok szakszervezetének tüntetése, élén Galló Istvánnéval, a Pedagógusok Szakszervezetének (PSZ) elnökével. Gulyás Balázs, az internetadó elleni tüntetések egyik szervezője azonban erről sem maradhatott le.

ÚJ SZEREPLŐK VAGY RÉGIEK ÚJ KIADÁSBAN?

A tüntetéseken résztvevők jelentős része értelmiségi, vezető alkalmazotti és vállalkozói körökből tevődik össze. Jelentős részük a társadalom fiatalabb, képzettebb, gazdaságilag aktívabb és jobb anyagi helyzetben élő részéből származik. A tüntetéseken nem vettek részt tömegesen munkások, fizikai dolgozók.

A tüntetők jelentős része már részt vett korábbi kormányellenes tüntetéseken, főleg a Milla csoport (Egymillióan a magyar sajtószabadságért) különböző tiltakozásain, másodsorban a baloldali pártok által szervezett demonstrációkon. A „Nem adom a házamat mozgalom” tagjait leszámítva a tüntetők túlnyomó többsége nem vett részt olyan mély társadalmi megmozdulásokban, mint a devizahitelek, a szegénység elleni tüntetések.

A tüntetések egyértelműen az Orbán-kormány politikája ellen irányultak. A jelszavak között első helyen volt az Orbán-kormány bírálata („Orbán, hazudtok éjjel és nappal, takarodjatok!”). Kiemelten szerepelt a szegénység problémája („Fel kell

ismernünk: itt egy nemzet menetel a bérminimum, az általános közmunka és az általános bérabszolgátság felé!” A követelések között fontos helyet foglaltak el az oktatással kapcsolatos kérdések, a magánnyugdíjpénztárak ügye, a korrupció. Többen bírálták az Orbán-kormány keleti nyitás politikáját.

A szakszervezeti tüntetések egy részénél szerepeltek szélesebb társadalmi problémák, így például a nyugdíjkorhatár, a nyugdíjkedvezmények, a dolgozói juttatások ügyei. Ugyanakkor nem volt téma a munka törvénykönyve, az egészségügy, a tömeges szegénység. Nem szerepeltek olyan nehéz külpolitikai kérdések sem, mint az ukrajnai háború, a fegyverkezés, a NATO, az EU.

A tüntetések egy részén bírálták az „elmúlt 25 évet”, és sokan „új rendszerváltást” követeltek. Ezek azonban nem a tőkés rendszert érintő követelések voltak. A liberális politikai erők az Orbán-kormányt önálló politikai rendszernek tekintik, amely megdöntésétől az „igazi, európai demokrácia” helyreállítását várják.

AZ USA KEZE IS BENNE VAN?

Az Amerikai Egyesült Államok nyilvánvaló politikai segítséget adott a tüntetési mozgalomnak. Andre Goodfriend, az USA nagykövetség ideiglenes ügyvivője több liberális tüntetésen személyesen is részt vett. Az amerikai és a nyugat-európai liberális média folyamatosan bemutatta a tüntetéseket, és támogatta az Orbán-kormányt.

A liberális szervezetek olyan nagyságú internetes kampányt folytattak, és olyan technikai háttérrel vonultak fel a tüntetéseken, amelyekhez saját pénzügyi forrásaik nyilvánvalóan nem elegendők.

LESZ-E ÖSSZECSAPÁS AZ UTCÁN?

Az Orbán-kormány alapvetően higgadtan reagált a tüntetésekre. A kormány még akkor is megőrizte a nyugalmát, amikor a tüntetők a Fidesz székházát vették körbe. Orbán miniszterelnök emlékeztetett arra, hogy 2010-ben, az Orbán-kormány hatalomra jutásakor ennél sokkal nagyobb tüntetések voltak. Ide tartozott például a rendvédelmi dolgozók tüntetése a nyugdíjkezdmények megvonása miatt.

Az Orbán-kormány utasítására a rendőrség szakszerűen és visszafogottan kezelte a tüntetéseket. Rendőri atrocitásra vagy túlkapásra nem került sor. A Fidesz vagy más szövetséges szervezete ezúttal nem szervezett ellentüntetéseket. Ilyenekre korábban többször is sor került (az úgynevezett Békemenetek).

A liberális pártok háttérből támogatták a rendezvényeket, de nem álltak az élükre. Egyik párt sem rendelkezik ma olyan politikai súllyal és társadalmi tekintéllyel, hogy vezethessen nyilvánosan ilyen társadalmi mozgalmakat. A liberális erők folyamatos tüntetéseket akarnak, és ezzel a taktikával bizonytalanságot teremteni az országban, és kieroszakolni előrehozott parlamenti választásokat. Ebből kiindulva arra fognak törekedni, hogy minél több kisebb-nagyobb tüntetéssel lázban tartsák az országot. Megkísérlik az emberekkel elhitetni, hogy a követeléseik valójában a tömegek követelése.

Az amerikai fél rövid távú célja az, hogy nyomást gyakoroljon az Orbán-kormányra annak érdekében, hogy Magyarország

adja fel önálló politikáját. Hosszú távú céljuk vélhetően egy új liberális politikai elit kinevelése, amely felválthatja a mostani liberális elitet.

A tüntetések átmeneti folytatására lehet számítani. A jelenlegi információk alapján azonban aligha várható hosszan tartó tüntetési folyamat. A tüntetések egy része elszigetelődik, a kezdeti érdeklődés csökken.

MIT ÜZENNEK A MAGYARORSZÁGI TÜNTETÉSEK NEKÜNK?

A Munkáspárt viszonyát a tüntetésekhöz nem érzelmi tényezők döntik el. Kinek az érdekét szolgálják ezek a tüntetések? Ez az alapvető kérdés. A tüntetéseken természetesen sokféle ember vett részt, különféle szándékokkal. Ezek között voltak olyanok is, akik a dolgozó embereket ért valóságos sérelmek miatt mentek az utcára. A tüntetések azonban nem a dolgozó emberekről szóltak, hanem a magyar társadalom liberális polgári, középosztálybeli részéről. Ők akarnak hatalomra jutni, leváltani a tőkésosztály konzervatív részét. Ugyanakkor igyekeznek minél több embert maguk mellé állítani, és elhitetni a társadalommal, hogy a nép lázad a zsarnok urai ellen.

A Munkáspárt úgy véli, hogy nincs kisebb rossz és nagyobb rossz. A magyar dolgozók gondjait a kapitalizmus okozta, megoldani is csak úgy lehet, ha a tőke uralma ellen küzdünk. Nem az számít, hogy liberális vagy konzervatív, az számít, hogy tőkés. A mi dolgunk felvilágosítani az embereket. A mi dolgunk szervezni őket és harcra mozgósítani őket a dolgozók valóságos gondjai, a munkanélküliség, a szegénység, a kizsákmányolás leküzdése érdekében. A mi dolgunk a tőkés, a szupergazdagok uralmát korlátozni, és felváltani a munkások, a dolgozók hatalmával. ■

MUNKÁSPÁRTI JELÖLT VESZPRÉMBEN

A Munkáspárt megkezdte a harcot, hogy a veszprémi időközi országgyűlési képviselő választáson sikerrel jelöltet állítson.

A helybeliek gondoskodása mellett, a Fejér megyeiek Veres Péter vezetésével járják a választókerület kisebb településeit, míg Kajli Béla vezetésével a budapesti aktivisták szólítják meg Veszprém lakóit. Az csak hab volt a tortán, hogy komoly feltűnést keltett a városban a Munkáspárt óriási logóját viselő vörös kampánybusz.

Az első tapasztalatok biztatóak. A veszprémi választók megértéssel és kellő tisztelettel figyelik, hogy a város piacánál, illetve az egyik legjelentősebb lakótelepén jelen van a Munkáspárt. Ahogy a kis településeken, úgy a megyeszékhelyen is elkerült bennünket minden durvaság, viszont sok elismerő pillantásban volt részünk.

Ráadásul kedvező jel, hogy kezdjük elsajátítani az utcai ajánlásgyűjtés „belső” finomságait. Végre meg merjük szólítani az utca emberét. Szégyenkezés nélkül el merjük kérni a sikeres ajánlás érdekében a lakcímkártyáját. És láss csodát, a megszólításra egyre több a kedvező reakció. Az már csak a dolog finomsága, hogy jóleső érzéssel veszik át a párt propaganda anyagait, a jelöltünk bemutatkozását. Megállapítható, külső megjelenésben nem maradunk el a rivális pártoktól.

A gyűjtés alatt fázunk. Hideg van, jégen csúszkálunk. Ez nehézség. De a siker reménye kellő biztatást ad a párt sok aktívájának, akik értik, egy ilyen megnyilvánulási lehetőséget nem lehet kihagyni.

A „meglesz-e” kérdésre csak egy válasz lehet: meg kell lennie! Ez a párt érdeke!

JÖVŐNK PILLÉREI

A Munkáspárt negyedszázados jubileumán sokszor és meglepéssel mondtuk el, hogy a Munkáspárt túlélte az elmúlt 25 évet, miközben sokan mások nem. S, végül is igazunk van. Úszni az árral, együtt a tőkés rendszert elfogadó erővel, viszonylag könnyű, de úszni az árral, a kapitalista rendszer általános áramlatával szemben haladni, és élve maradni, bizony komoly eredmény.

HELYÜNK A VILÁG FOLYAMATAIBAN

Ugyanakkor ne felejtsük el, hogy a párt fejlődése mindig tükrözi az adott társadalmi viszonyok alakulását, a mi esetünkben az európai kapitalizmus, a magyar kapitalizmus és a magyar munkásmozgalom negyedszázados folyamatait.

1989 óta az európai kapitalizmus fejlődésében három szakaszt látunk, válság, stabilizálódás, majd ismét válság. A magyar kapitalizmus fejlődése ehhez kapcsolódóan szintén három szakaszt mutat fel, a kialakulás, a stabilizálódás, és a válság időszakát. A Munkáspárt fejlődésében is három szakaszt látunk, a kialakulás, a válság és a konszolidálódás időszakát.

A 90-ES ÉVEK: A MÚLTBÓL TÁPLÁLKOZUNK

De nézzük meg, miként is függenek össze az egyes folyamatok? Az 1980-as évekre az európai kapitalizmus válságba került. A válság levezetéséhez új, és ráadásul nagy piacokra van szükség. Nem egyszerűen arra, hogy az áruikat eladják, hiszen ehhez elég lenne a kereskedelmet fejleszteni a kelet-európai államokkal. Az EU, az európai kapitalizmus szőröstül-bőröstül akarja lenyelni Kelet-Európát. Pénz van, van miből finanszírozni a szocialista országok belső ellenzékét. Megindul a tőkés rendszerváltás, a szocializmus megdöntése. Az 1990-es években a NATO-ba felveszik a kelet-európai országokat, ezzel komoly biztosítékot teremtve arra, hogy senki se állíthassa vissza a szocializmust.

A magyar kapitalizmus ennek a folyamatnak a szülötte. A nyugat megszerzi a magyar piacot, lerombolja a magyar konkurensokat, amagyardmunkaerőanyagati cégek kiszolgálójává teszi. A politikai és gazdasági rendszerváltás azonban nem jár automatikusan a társadalom szerkezetének átalakításával. Még évekig működik az egykori termelőszövetkezeti parasztság. Amíg élnek a nagyüzemek, megvan a nagyüzemi munkásság is. Ők adják a Munkáspárt társadalmi bázisát. Rájuk támaszkodik

a párt a szerveződés időszakában. 1990-ben Budapesten 43 ezer ember szavaz a pártra, a választók 4,15 százaléka. Országosan sem rossz az eredmény: 180 ezer szavazat, azaz 3,68 százalék. A folyamat 1998-ig tart, amikor a Munkáspárt országosan 179 ezer szavazata 3,95 százalékot ér el.

A TŐKÉS RENDSZER STABILIZÁLÓDÁSA ÉS A MUNKÁSPÁRT VÁLSÁGA

Az új évezred elhozza az európai kapitalista rendszer stabilizálódását. Németország válik az európai tőke meghatározó erejévé. 1999-ben bevezetik a közös pénzt, az eurót. Egymás után veszik fel a kelet-európai országokat az Európai Unióba. A NATO és Oroszország között megegyezés jön létre, amely szerint a NATO nem közelíti fegyveres erőit az orosz határokhoz, és Oroszország sem kívánja felülvizsgálni a hidegháború befejezése nyomán létrejött határokat.

Magyarországon látványosan stabilizálódik a kapitalizmus. A magántulajdon többségbe került. Megszilárdul a többpártrendszerre épülő parlamentarizmus. Magyarország az „osztálybéke” országává válik, nincsenek sztrájkok vagy nagy tüntetések. A tőke – benne a külföldi is – uralma zavartalan. A stabilitás jele, hogy 2002-2010 között ugyanazok a pártok alkotják a kormányt, az MSZP és az SZDSZ.

A magyar kapitalizmus stabilizálódása azt is jelenti, hogy erre az időre megszűnnek a szocializmusra jellemző társadalmi osztályok, a nagyüzemi munkásság, a szövetkezeti parasztság. A Munkáspárt elveszti korábbi társadalmi bázisát, amit azonnal jeleznek a választási eredmények is. 2002-ben a Munkáspárt csak 121 ezer szavazatot kap, azaz 2,16 százalékot. 2006-ra ez leesik 21 ezer szavazatra, azaz 0,41 százalékra. Ekkor még sokan reménykednek, hogy ennél rosszabb már nem lehet. Aztán kiderül, hogy lehet. 2010-ben a párt 5600 szavazatot, azaz 0,11 százalékot kap.

A Munkáspárt válságba kerül. A régi társadalmi bázis már nincs meg, az újonnan születő rétegekhez pedig a párt nem találja meg az utat. Az új rétegek, a külföldi üzemekben dolgozó munkásság, a szupermarketek alkalmazottai, a falu agrárdolgozói nem értik a Munkáspárt üzeneteit.

2004-ben megszületik az Európai Baloldali Párt. Az európai kommunista mozgalomból ily módon kiválik egy csoport, amely szakít a hagyományos munkásbázissal, és a középrétegek megnyerésére törekszik. Alkalmazkodik az európai tőke igényeihez, elhatárolódik a szocialista országok múltjától, lemond a tőkés rendszer elleni következetes harcáról.

Az Európai Baloldali Párt szerveződése lökést ad a Munkáspárton belüli ellenzéki erőnek, amelyek 2005-2006-ban szétszakítják a Munkáspártot. A létrejövő Munkáspárt-2006 szerveződés lényegében kiegészíti a magyar tőkésosztály egyik részével, az MSZP-vel, és a mögötte lévő szocliberális burzsoáziával.

ÚJ TÖKÉS VÁLSÁG, ÚJ KIHÍVÁSOK ÉS ÚJ UTAK A MUNKÁSPÁRT ELŐTT

2008 azonban változást hoz a nemzetközi és az európai kapitalizmus életében. A tőkés rendszer mély válságba kerül. A válság mélyebb, mint a korábbiak, mert a tőkés rend belső lényegéből fakadnak. Ebből az is következik, hogy az egyes országok és az EU működését csak akkor lehetne normalizálni, ha szembeszállnának a tőkés rend szabályaival, korlátoznák a tőke uralmát. Az USA és az EU tőkés körei erre nem hajlandóak. Marad a régi recept: a belső szociális kiadások korlátozása, és új piacok szerzése. Az első út oda vezet, hogy a tőkés társadalmakban egyre nagyobb néptömegek szállnak szembe a tőke uralmával. A másik út pedig elvezet oda, hogy az USA és az EU meg akarja szerezni Ukrajnát, még kockáztatva az Oroszország elleni háborút is.

A magyar kapitalizmus is válságba kerül. A válság jele az, hogy a rendszer nem tud munkát adni a polgárainak, folyamatos és nagy a munkanélküliség. A válság jele az is, hogy nincs hazai termelés, az ország a külföldtől függ. A válság világos bizonyítéka a több milliós underclass létrejötte, azaz széles néptömegek nyomorodnak el és kerülnek kilátástalan helyzetbe.

A válság megnyilvánulása az is, hogy a 2002 óta hatalmon lévő MSZP 2006 után már egyre inkább csak erőszakkal és manipulációkkal képes a tőkés rend stabilitását fenntartani. 2010-ben ezért kerül sor a váltásra.

A magyar tőkésosztály előveszi a Fideszt, mely a tőkés rend érdekében új politikával stabilizálja a magyarországi helyzetet. A Fidesz nem változtat a kapitalista rendben, de a piac meghatározó szerepének megtartása mellett növeli az állam szerepét, bizonyos mértékig korlátozza a külföldi nem termelő tőkét, baloldali jelszavakkal jobb életet ígér az embereknek.

Ugyanakkor tény, hogy széles tömegek kezdik érezni és felismerni a tőkés rendszerváltás következményeit. A 30-40 éves nemzedékekben egyre többen értik meg, hogy rosszabbul élnek, mint szüleik. Egyre többen bírálják a parlamenti demokráciát, a pártokat. A Munkáspárt ebben a helyzetben markánsabb politikai

arcot vesz fel. Jelképet vált, szimbólumaiban világosan a dolgozó tömegek képviselőjeként jelenik meg. Erőteljesen jelennek meg az új munkaformák, az utcai kitelepülések, az Internet-propaganda.

A Munkáspárt elutasított pártból egyre inkább elfogadott párttá válik, és ha nehezen is, de elindul afelé, hogy a tömegek elkezdjék látni benne a kívánatos változást. 2014-ben a Munkáspárt országosan 28 ezer szavazatot, azaz 0,56 százalékot kap a parlamenti választásokon, ami majdnem hatszorosa a 2010-es eredménynek. A kedvező tendencia folytatódik az önkormányzati választásokon is.

MI A MI DOLGUNK?

A munkásmozgalom mindig megtalálja, megszüli azokat a harci intézményeket, amelyek az adott pillanatban helyzetének és feladatainak megfelelnek. A párt, a pártvezetés feladata, hogy megértse az objektív körülmények üzenetét, és segítse megvalósítani a kor által igényelt szervezeti formákat. Nem előzhetjük meg a folyamatokat, mert a kor által nem igényelt, az emberek által nem értett formák kimúlnak. De nem is maradhatunk le a folyamatoktól, mert ebben az esetben a párt nem teljesíti történelmi küldetését, nem lesz képes felvilágosítani, szervezni és mozgósítani a munkásságot, a dolgozói tömegeket. Az objektív folyamatokat kell megértenünk, és egy kicsit elébe menve a folyamatoknak, irányt mutatni a dolgozó emberek küzdelmének. S, ami a legfontosabb: bármilyen nehéz is legyen, hagyományos társadalmi bázisunkat, a munkást, a dolgozót nem cserélhetjük fel a középosztályokkal, nem válhatunk a kapitalizmust menedzselő párttá. Ebben az esetben építhetünk a tőkés válság által kiváltott új folyamatokra, és megerősíthetjük a Munkáspártot. ■

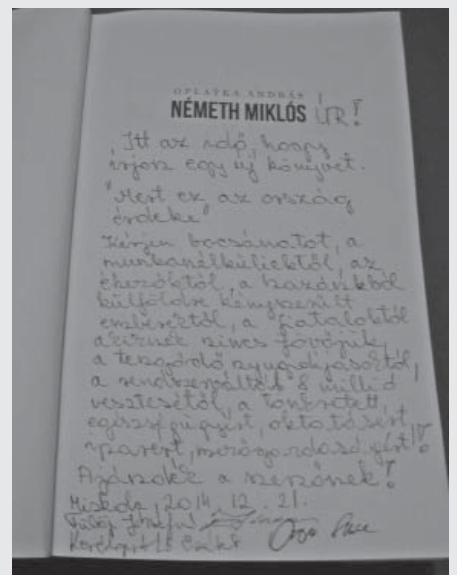
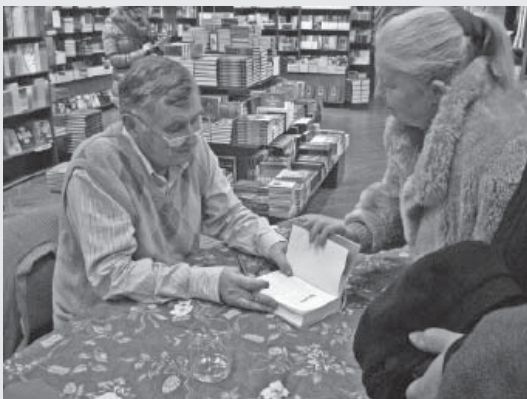
HELYREIGAZÍTÁS

Lapunk december 20-i számában a „Jóért tenni kell” című írásban tévedés történt. Váci Mihály természetesen nem 90 éve ment el, hanem 90 éve született. Elnézést kérünk Olvasóinktól!

NÉMETH MIKLÓS KÉRJEN BOCSÁNATOT!

Karácsony előestéjén a róla szóló könyvvel „lepték meg” a miskolci munkáspártiak Németh Miklós egykori miniszterelnököt. December 23-án Németh Miskolcon dedikálta a róla szóló könyvet. A bemutatóra elment Fülöp Józsefné városi elnök és a szervezet több tagja, Kerékgyártó Erzsébet, Tunya Sándor és Orosz Imre is. Az ötlet Tunya Sándoré volt, mondván, hogy ez is egy jó lehetőség arra, hogy

a Munkáspárt ország-világ előtt kifejtse véleményét. A Munkáspárt véleménye pedig egyértelmű: Németh felelős sok millió magyar ember nyomoráért, a munkanélküliségért, mindazért, amit az általa segített tőkés rendszerváltás elindított. Németh Miklós kérjen bocsánatot! – írták a miskolciak a könyvbe. Igazuk van!

NEM NYAFOGUNK, NEM KERESÜNK KIFOGÁSOKAT, DOLGOZUNK!

A Szabadság decemberi 20-i számában sajnálatos hiba miatt rövidítve jelent meg ez az interjú. Elnézést kérünk Karacs Magditól és Olvasóinktól, és most teljes terjedelmében közöljük az interjút.

(A Szerkesztőség)

Karacs Lajosné 1949-ben született. A szakmájában is, a Munkáspártban is mindenki csak Karacs Magdiként ismeri. A szocializmus idején a Május 1. Ruhagyárban dolgozott, a szabászaton végigjárt minden beosztást, a varrodában művezető, főművezető, majd fősztályvezető volt. 1990-től vállalkozó. 1981-ben lépett be a korábbi MSZMP-be. 1990-től a Központi Bizottság, 1991-től az Elnökség tagja. 2002-től a Munkáspárt alelnöke.

– Magdika! A Munkáspárt 25. születésnapjának ünnepségén óriási sikerük volt az Ön süteményeinek. Honnan a sütés iránti vonzalom?

– Bevallok most valamit. Nem vagyok türelmes ember. A lányom mondta egyszer, hogy a türelmetlenség ellen van gyógyszer: kezdj el sütni! Jót sütni csak türelmesen lehet. Eleinte persze ez sem volt egyszerű, de belejöttem. A sütésben is az új dolgokat szeretem, és keresem az újat. Most a kedvencem egy marokkói édesség, amihez a legkülönbébb magok, pisztácia, mandula, kókusz kellene. De ha hozzátesznek reszelt sárgarépát is, hetekig puha marad.

– Az unokák bizonyára imádják a nagymama édességeit?

– Így igaz, és tudja, ez nagyon jó érzés. 14 éves fiúunokám kedvence az almás tatén, vagyis a francia almatorta. Négy és fél éves lányunokám pedig már megcsinálta élete első lekváros linzerét, persze most még a lányom segítségével.

– Ön sokat járja az országot, számos üzemet ismer, találkozik a munkásokkal. Ön szerint milyen ma a helyzet Magyarországon?

– A munkaidőm egyik fele a Munkáspárté. A másik felében pedig egy német cég technikusaként járom azokat a magyar üzemeket, ahol a cég számára konfekció-termékeket gyártanak. Fájó szívvel látom, hogy ez a szakma is kihal. Nincsenek nagyüzemek, mint egykor a Május 1. 10-20 fős kisüzemek próbálkoznak megélni, de ezek nem tudnak versenyezni a külföldi nagyokkal. A kormányzat is leírta a konfekciós szakmát, mert lényegében nem képeznek szakmunkásokat. Ezek a kisüzemek, varrodák az ország legszegényebb részein vannak, Nógrádban, Szabolcsban,

Borsodban, Hajdúban. A varrónők iszonyúan nehéz munkáért 50-60 ezer nettót visznek haza. Nekem mondhat bárki bármit, én annak hiszek, amit látok. Az ország jelentős részében a munkanélküliség, a nyomor, a kilátástalanság az úr.

– Ön fontos szerepet játszik a Munkáspárt jövőbeni stratégiájának kidolgozásában. Milyennek szeretné látni a holnap Munkáspártját?

– Nézze, én világeletemben üzemben, emberek között dolgoztam. Mikor jó egy üzem? Akkor, ha van jó programja, ha jó a vezetése, és ha sok jó és lelkes munkatárs dolgozik az üzemben. A párt is olyan, mint egy vállalat. Jó program, jó vezetés, jó munkatársak kellene.

A mi programunk jó. Mi érezzük, értjük, mire van szüksége a dolgozó embernek. Nem véletlen, hogy ebben a témában más pártok szó nélkül átvesznek gondolatokat, amelyeket eredetileg mi szültünk meg. A Munkáspártnak ma jó vezetése is van, és ez nagyon fontos. A párt az emberekért van, de a pártot is emberek alkotják. Szeretném, ha ebben a pártban mindenki úgy dolgozna, ahogyan dolgozik a párt elnöke, vagy ahogyan dolgozik Kovács István, elnökségi tagunk, Kajli Béla, a budapesti elnök, Hajdu József, aki most a pártszervezésért felel, vagy például Urbán Éva, aki az elnökségi kabinetet vezeti. Számukra a párt az első, és utána következik minden más. Nem nyafognak, nem keresnek kifogásokat, hanem dolgoznak. Nos, ilyennek szeretném látni a holnap Munkáspártját, legyen szó KB-tagokról, megyei elnökökről, alapszervezeti vezetőkről, a párt minden egyes tagjáról. S, akkor a Munkáspárt eredményes lesz. ■

NÁLUNK SZOCIALIZMUS VAN ÉS SZOCIALIZMUS LESZ

A kubai utcákon ezzel a felirattal találkozni mostanság. Ne legyen kételye senkinek: a szocializmus megmarad Kubában. Az idén januárban különösen ünnepi hangulatban köszöntötték Havannában a kubai forradalom évfordulóját. A forradalom nemzedékei, az idősebbek igazi győzelemként élik meg, hogy 53 év után az USA kénytelen rendezni a viszonyát Kubával, és napirendre került a gazdasági blokádtól való eltérés is. A fiatalabbak számára mindez biztatás: igen, érdemes kitartani a szocializmus eszméje mellett!

Kubában jelentős változások mennek végbe. Január elsejétől a személygépkocsik sárga rendszámot kapnak, ami persze apróság. A kubai gazdaságban ma több lehetőség nyílik egyéni és kollektív vállalkozásokra. Az emberek vállalkozhatnak többletmunkát a nagyobb kereset reményében. Az idei 3 millió külföldi turista fogadása is sok kubainak biztosít az átlagnál nagyobb jövedelmet. Úgyhogy egyre többen egészítik ki a jegyrendszer keretében olcsón, de korlátozottan biztosított javakat olyan dolgokkal, amelyeket a szabad piacon drágábban, de korlátlanul lehet megszerezni.

A munkabérek Kubában folyamatosan nőnek. 2008-tól havi 415 pesóról 2013-ban 471 pesóra emelkedtek. Ha ezt az összeget egy az egyben forintba fordítjuk, akkor bizony azt látjuk, hogy a havi átlagjövedelem 5 ezer forint körül van. A kép azonban torz.

Az amerikai gazdasági háború óriási károkat okozott Kubának. Ha nem lett volna, Kuba bizonyára előbbre tartana. De a kubaiak mégsem elégedetlenek. Tudják, hogy mindenkinek jut abból, amit az ország megtermel. Tudják, hogy a kubai emberek sok minden olyat kapnak, amiről a fejlett tőkés országokban álmodni sem mernek.

1959-ben, a forradalom évében a kubai újszülöttek arra számíthattak, hogy átlagban 66 évig fognak élni. A ma születő kubai gyerekek átlagban 78 évre számíthatnak. Nagyjából ilyen hosszú élet vár a sokkal gazdagabb USA polgáira is.

Kubában a gyermekhalandóság 2014-re történelmi mértékben csökkent. Ezer gyermekből csak 4,2 gyermek hal meg. E tekintetben Kuba a világ legelső országai között van. 1959-ben még ezerből 11 gyermek halt meg egy éves kora előtt.

A Világbank kimutatása szerint Kuba a GDP 13 százalékát költi oktatásra, s ezzel az első helyen áll a világ országai között.

A második helyen a Timori Demokratikus Köztársaság áll 11,3 százalékkal, a harmadik helyen Dánia 8,7 százalékkal.

Kubának 11 millió lakosa van, valamivel több, mint Magyarországnak. A munkaképes lakosság száma 6,9 millió, és a foglalkoztatottság aránya eléri a 72,9 százalékot. Magyarországon ez a mutató jó 10 százalékkal rosszabb. A munkanélküliek aránya Kubában 3,3 százalék, Magyarországon durván 8 százalék.

Kubában az oktatás minden szinten teljesen ingyenes. A tanulók az államtól kapják a tankönyveket, az iskolai egyenruhát, iskolai étkezést. Magyarországon az oktatás csupán részben térítésmentes, számos költséget a diákok, illetve a szülők viselnek. Kubában ugyancsak ingyenes az egészségügyi ellátás, beleértve a gyógyszereket is. Magyarországon e tekintetben egyre rosszabb a helyzet.

Kuba a GDP 13 százalékát költi oktatásra, Magyarország mintegy 4 százalékát, s a tendencia nálunk csökkenést mutat. Kubában 2013-ban közel 10 ezer általános és középiskola működött. Mintegy 230 ezer pedagógus dolgozott az oktatási intézményekben, köztük 153 ezer nő. Magyarországon mintegy 2500 oktatási intézményben mintegy 150 ezer pedagógus működött ugyanebben az időszakban.

Kubában, a 2012-2013-as tanévben az oktatás minden szintjén 2,1 millióan tanultak. Az egyetemeken évente 70-80 ezer diák szerez diplomát. Magyarországon mintegy 1,8 millió fő tanult az oktatás különböző szintjein.

A 6-11 év közötti gyerekek 100 százaléka elvégzi az általános iskolát. A 12-17 év közötti gyerekek 97 százaléka elvégzi a középiskolát. Magyarországon 2013-ban ez az arány 92, illetve 77 százalék volt.

Az amerikai-kubai kapcsolatok rendezése kétségtelenül a kubai politika győzelme. Az USA nyilvánvalóan arra használja ezt a lépést, hogy fellazítsa a kubai társadalmat. Az USA arra számít, hogy az idős és beteg Fidel Castro távozása válságot idéz elő a kubai társadalomban, és ebben a helyzetben az USA olyan erőket segíthet hatalomra, amelyek megdöntik a szocializmust. A kubai nép, amely 1959-ben a függetlenségét szerezte vissza az USA-tól, tudja, hogy mit jelent a szabadság. Tudja azt is, hogy a szabadság és a szocializmus összeforrott Kubában. Ha visszatérnek a kapitalizmushoz, szabadságuk is elvész.

Sok sikert a csatához!

A MAGYAR KORMÁNY RENDEZZE A VISZONYT SZÍRIÁVAL!

Az újév alkalmából Bashar al-Assad szíriai elnök felkereste a Damaszkusz közelében lévő Jobarban harcoló katonákat.

Az USA 2011-ben polgárháborút robbantott ki Szíriában azzal a céllal, hogy megdöntsék Bashar al-Assad szíriai elnököt, aki antiimperialista politikájával kivívta az USA ellenszenvét. Az USA nemzetközi koalíciót szervezett, felfegyverezték a szír ellenzéket. Az EU-tagállamok bezárták a szír kormány nagykövetségeit, és csak az ellenzék kormányát ismerik el. Az USA és az EU megpróbálták elérni, hogy az ENSZ szervezzen nemzetközi megtorló akciót Szíria ellen. Oroszország és Kína azonban ezt megakadályozta. Bashar al-Assad helyreállította a rendet az országban, és a szír nép többsége őt támogatja.

A háborúnak még nincs vége. Az USA Bashar al-Assad megdöntését akarja, de Kína és Oroszország Szíria mellett áll, a nép többsége pedig az elnököt támogatja. Hagyjanak fel a Szíria elleni agresszióval! A magyar kormány szüntesse meg az ellenzék támogatását, és rendezze a viszonyt a hivatalos szíriai kormánnyal!

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.